

Лаврук В. В.
*доктор економічних наук, професор
кафедри фінансів, банківської справи,
страхування та електронних платіжних систем,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський*

Життєвий шлях та науково-педагогічна творчість подружжя Лавруків

Мама, **Лаврук Лідія Василівна**, є випускницею престижного відділення економічної кібернетики Української ордену Трудового Червоного прапора сільськогосподарської академії (натепер Національний університет біоресурсів і природокористування). По закінченні (1973р.) академії отримала кваліфікацію економіста-математика по спеціальності «Економічна кібернетика в сільському господарстві». В часи бурхливого розвитку економічної кібернетики і комп'ютерної техніки та широкого використання її на виробництві виникла потреба в залученні таких спеціалістів не тільки на підприємства, обчислювальні центри, але й у навчальні заклади.

Мама давно мріяла переїхати до древнього і славнозвісного міста Кам'янець-Подільський, котре уже давно зачарувало її своєю неповторною красою, багатим історичним минулим і таємничим сьогоденням. І це бажання збулося, коли після закінчення академії деканом економічного факультету вона була запрошена на викладацьку роботу в Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут на посаду викладача кафедри економіки і організації сільського господарства.

Після закінчення стаціонарної аспірантури в Уманському сільськогосподарському інституті (керівник – проф. Здоровцов О.І.) захистила кандидатську дисертацію на тему «Використання праці жінок в сільськогосподарських підприємствах» в Українському науково-дослідному інституті економіки і організації ім. А.Г.Шліхтера за спеціальністю «Економіка, організація управління і планування народного господарства

(сільське господарство)». З 1983р. доцент кафедри економіко-математичних методів і статистики, 2003р. – інформаційних технологій. За період педагогічної діяльності опубліковано 95 наукових і методичних розробок, частина з яких впроваджена на виробництві і в навчальному процесі. Науково-методична робота Лаврук Л. В. спрямовувалася на підготовку висококваліфікованих спеціалістів, які працюють на підприємствах України і поза її межами.

Викладацька стежина (в академії, а потім в університеті) протяжністю 40 років була не завжди легкою і рівною, але мама була впевнена, що найбільшою і найдорожчою загальнолюдською цінністю є світло професійних і наукових знань, котрі дають шанс для максимальної самореалізації усіх здібностей викладача та його плідної праці на благо студентської молоді і суспільства. Багатий досвід педагогічної діяльності дозволяв їй ефективно здійснювати навчальну і виховну роботу в студентських колективах та надавати кваліфіковану консультативну допомогу в опануванні проблемних питань з інформаційних систем і технологій та обов'язковості їхнього використання в аграрному виробництві.

Жаль тільки, що на той час сучасних персональних комп'ютерів було обмаль, а програмне забезпечення не відповідало вимогам повної комп'ютеризації суб'єктів господарювання. Однак, ураховуючи те, що мамі притаманна винахідницька риса характеру і вміння пристосовуватися до складних ситуацій, студенти не були обділені можливістю ознайомитися з комплексом сучасного комп'ютерного потенціалу за рахунок організованих виїзних занять на обчислювальні центри, виставкові зали міст Кам'янець-Подільського, Чернівців і Києва.

У трудовому колективі її поважали за чесність, надійність, гідність, працелюбність, розвинене почуття обов'язку, вміння організувати співробітників до праці і відпочинку. Вона завжди вдало надавала посильну допомогу співробітникам, студентам і молодим науковцям. За її висловлюванням «освіта і наука були, є і завжди будуть головною рушійною

силою розвитку суспільства, його громадян і студентської молоді, які б важкі часи не переживала країна. Це об'єктивний процес і зупинити його практично неможливо».

Батько, Лаврук Валерій Пилипович, є випускником того ж навчального закладу, після якого він також приступив до викладацької роботи в Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті на посаді викладача кафедри механізації тваринництва і електрифікації сільського господарства. В 1982р. заочно навчався у аспірантурі в УНДІМЕСГ, яку закінчив у 1986р., а в 1988р. захистив кандидатську дисертацію за темою «Обґрунтування параметрів і режимів роботи дозатора рідких кормів в технологічній лінії випоювання телят». Працював на посаді доцента кафедри механізації і автоматизації тваринництва. Незадовго (1989р.) обирається на посаду завідувача цієї ж кафедри та повні 20 років передає усі свої знання і вміння викладацькому та студентському колективам. За період педагогічної діяльності опубліковано більше 110 науково-методичних праць та отримано 12 авторських свідоцтв і патентів.

За цей час, за словами його колег, він проявив себе висококваліфікованим і талановитим педагогом, професійним інженером і винахідником, принциповим і водночас відповідальним за долю, поступки, негаразди і досягнення кожного члена свого педагогічного колективу. Завжди готовий порадити, допомогти і підтримати у скрутний час непорозумінь і складних ситуацій.

Під його чуйним і енергійним керівництвом педагогічний колектив кафедри тривалий час активно працює над актуальною тематикою наукових досліджень, а також залучаються студенти інституту механізації сільського господарства і біотехнологічного факультету, котрі плідно працюють у створених спеціалізованих навчальних лабораторіях та філіях кафедри.

За цей час при кафедрі був створений майданчик для зберігання фермського обладнання, закуплено і змонтовано доїльне обладнання, оновлено інтер'єри навчальних аудиторій, у яких студенти почували себе

значно комфортніше. Для виконання наукових і навчальних видів робіт при кафедрі функціонувала спеціалізована бібліотека з багато чисельною кількістю наукових і навчальних літературних джерел та особистих підручників викладачів. Такий підхід батька до виконання навчальної і наукової діяльності дозволяв оперативно і ефективно здійснювати пошукові та експериментальні види робіт. Особливо результативним був процес патентного пошуку з навчальною метою, оскільки він проводився по спеціально підібраних копіях авторських свідоцтв із існуючих в країні патентних фондів. Це дало можливість студентам захистити більше 10 дипломних проєктів, технічна новизна яких була захищена авторськими свідоцтвами.

У естетично оформлених навчальних залах і аудиторіях з різноманітною фермською технікою і устаткуванням, де я дуже часто бував і спостерігав за тим, як студенти і співробітники кафедри механізації тваринництва, займалися навчальною і творчою діяльністю, виконували пошукові дослідження при його своєчасній підтримці.

У подальшому батько продовжував свою викладацьку і наукову роботу на посаді доцента на заново створеній кафедрі «Машиновикористання в АПК».